

VERKEERD VERBONDEN

ANDER WERK VAN LAURA VAN DER HAAR

Bodemdrang (2014)

Het wolfgetal (2018)

Loslopen (2019)

Een week of vier (2020)

Rooswijk 1740 (2021)

De kuil (2023)

LAURA VAN DER HAAR

VERKEERD VERBONDEN

2025
DE BEZIGE BIJ
AMSTERDAM

De auteur ontving voor het schrijven van dit boek een project-
subsidie van het Nederlands Letterenfonds.

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Copyright © 2025 Laura van der Haar

Alle rechten voorbehouden. Tekst- en datamining niet toegestaan.

Eerste druk mei 2025

Omslagontwerp Moker Ontwerp

Foto auteur Stephan Vanfleteren

Vormgeving binnenwerk Perfect Service, Reeuwijk

Druk en bindwerk CPI Books GmbH, Leck

ISBN 978 94 031 8211 7

NUR 301

debezigebij.nl

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council® (FSC®) mag dragen. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Aandacht maakt alles mooier.

— IKEA

Op de Rozengracht ter hoogte van Boom Chicago staat een gigantische zilvergrijze vis. De vis heeft zijn bek opgewekt open, maar zijn rechtervin is geknakt. Het binnenste van de vis is purschuimachtig en roestbruin. Het is onduidelijk wat voor vis dit is, maar hij is minstens twee meter hoog.

Google determineert de vis als ‘Makreel xxl stoepbord verrijdbaar, verfklaar’. De nieuwprijs van een Makreel xxl stoepbord verrijdbaar is 1279 euro; op Marktplaats wordt er 200 euro op geboden door ene Zwaantje.

En 275 euro, ook door Zwaantje.

En 325 euro, ook door Zwaantje.

De verkoper, Viskar Viswinkel, die aangeeft dat de Makreel xxl van glasharslaminaat is gemaakt, reageert niet op de biedingen.

Goedemorgen mevrouw Van der Haar, met Kasper van IKEA. U heeft een mooie keuken uitgekozen, heel leuk ook zo met die handgreepjes, zullen we hem samen even indelen?

Ja! Leuk!

Wat had u in gedachten?

Het liefst dat er niet al te veel verbouwd hoeft te worden.

Gaan we doen. Schuif schuif schuif, pomtmtom, zoiets?

Hartstikke mooi!

Helemaal mooi, mevrouw Van der Haar. Dan komt onze montagepartner de keuken nog even inmeten, en dan kunnen we de order plaatsen!

Hoi, Ramon hier, ik kom uw keuken even inmeten. Dus dit is de ruimte waar hij geïnstalleerd moet worden?

Yes!

Oeiuiii.

Oeiuiii?

Ja, dit gaat lastig worden.

O. Maar bij IKEA zeiden ze juist dat het heel simpel was?

Ja, dat zeggen ze daar altijd, maar die zitten ook alleen maar een beetje te schuiven in dat tekenprogramma. Maar kijk: deze leidingen hier moeten eraf en die moeten erbij en hier moet een sleuf doorheen en daar moeten de tegeltjes van de muur, dus zul je ook weer nieuwe tegeltjes moeten gaan zoeken en hiervoor moeten we een nieuwe groep aanleggen en dan zit je weer met de stopcontacten en daar past nooit een deurtje want dan zit je met dat raam, zie je wel? Goed, ik stuur deze week nog even de meerwerkofferte op.

BUGS IN THE KITCHEN, MOLD IN THE SINK, heeft iemand op de bakstenen muur van het Centraal Station gespoten.

Aandacht maakt alles mooier, is de slogan van IKEA.

Hé, met mij mop! Ja, ik neem een taxi, roept een man achter Centraal Station in zijn telefoon. Nee. Ja. Nee, wacht nou even.

Mop.

Mop. Nee.

Mop... een combinatie van sterke wiet en jenever denk ik?

Moppie.

Wacht nou even...

Oké jongens, zegt de man dan tegen zijn groep vrienden. Nu is de bok vet.

Ik googel de uitdrukking, het is Westfries voor de poppen zijn aan het dansen, of het feest kan beginnen.

Dag mevrouw Van der Haar, met Kasper weer van IKEA, leuk dat u de keuken nu gaat bestellen, zullen we alles nog één keertje door-nemen?

Ja. Alleen niet zo leuk dat hij ineens stukken duurder is geworden.

Kan ik me voorstellen. Zullen we anders nog eens kijken of we wat kunnen veranderen?

Graag.

Hóóóó wacht, ik zie nu dat een van de deurtjes niet meer leverbaar is. En de handgreepjes trouwens ook niet.

O. En nu?

U kunt die handgreepjes eventueel zelf ophalen bij... ah. Dat kan alleen nog maar bij IKEA Haarlem.

Oké, dan rij ik straks even naar Haarlem. Zal ik dat deurtje dan ook gelijk meenemen?

Nee, dat komt uit het centrale magazijn, tot dat systeem heeft u geen toegang, dus zult u af en toe even moeten bellen of het er al is, dan kunnen wij het voor u bestellen.

Ik heb eerlijk gezegd niet zoveel zin om *af en toe even met jullie te bellen*.

Dat snap ik, mevrouw Van der Haar. Wat ik wél kan doen, is die deur op mijn to-dolijst zetten, dan blijf ik zelf in de gaten houden of hij al ergens te krijgen is.

Ja fijn, doe dat maar. De rest is wel compleet neem ik aan?

Eens even zien.... Oei!!!!.

Oei!!!!?

Ja, ik zie nu dat er he-le-maal geen vaatwassers meer leverbaar zijn. Misschien kunt u zelf even ergens een vaatwasser met precies die afmetingen regelen?

Ik zal zelf even ergens een vaatwasser regelen. Verder nog addertjes?

Nee hoor. Het enige is dat de deurtjes vanuit het centrale magazijn verzonden moeten worden en dat dat niet gelijk met de rest van de keuken kan, dus zult u tweemaal verzendkosten moeten betalen. O! En ik zie ook dat u op driehoog komt te wonen? Dan moeten we even een verhuislift meesturen, die komt boven op de standaard verzendkosten.

Mijn Tinderdate heeft een kater, ruikt naar wiet en vraagt meteen of hij me mag knuffelen in de ijssalon op de Nieuwmarkt, we hebben per slot van rekening al zo lang over en weer geappt.

Ja, zeg ik, nee, zeg ik, ik weet niet, ik ben houterig.

Jij bent helemaal niet houterig, zegt hij. In het echt is hij nog knapper dan op de foto's.

Nee oké, misschien niet houterig, maar ik ben niet goed in daten. Wat neem jij voor ijsje, vraag ik en draai me naar de vitrine om zijn armen te ontwijken.

Mag ik alsjeblieft iets voor jou bestellen?

En dan wendt hij zich tot de jongen achter de counter en bestelt in een taal die lijkt op Italiaans met veel armgebaren twee ijsjes.

Als we de hoorntjes krijgen aangereikt zit er geen ijs in, maar slagroom. Hij wist wel het woord voor 'slagroom', niet het woord voor 'slagroomijs'.

Ik eet de slagroom voor de helft op en gooi de rest in mijn koffie. Het hoorntje deel ik met de duiven. In de tijd dat het 'ijsje' in mijn maag, mijn koffie en de duiven verdwijnt, rookt hij drie Caballero's. Naast ons zit een oudere dame met een azuurblauwe hoofddoek, ze heeft een fabelachtige schoonheid. Als ik opsta om nog een koffie te bestellen zegt ze dat ik zo'n prachtige jas draag.

Klopt, denk ik, ik heb 'm van mijn vriendin gekregen, een sjeekblauw jasje met een dubbele rij knopen, ik moest van haar in ieder geval iets moois aantrekken wanneer ik voor het eerst in mijn leven op een Tinderdate ging.

Je kunt er zo fantastisch uitzien, had ze gezegd terwijl ze beschuldigend naar mijn bouwvakkerslaarzen en spijkerbroek keek.

Maar ik heb zin om zó te blijven, zei ik. Mezelf. Als iemand mij niet als mezelf hoeft, wat heeft het dan voor zin?

Met een mooie jas ben je nog steeds jezelf, maar dan jezelf in een mooie jas. Doe in ieder geval deze jas aan, zei ze, een jas is

tachtig procent van je outfit, maar daaronder zit honderd procent jij.

Halverwege de tweede koffie vraagt hij of hij me mag kussen. Hij heeft drie keer de aansteker van de mensen naast ons geleend. Hij heeft het vanochtend licht zien worden, vertelt hij. Zijn oogwit is rood. Als ik vertel dat ik vanochtend pannenkoeken heb gebakken voor mijn dochtertje kijkt hij me indringend aan en zegt: hai. En daarna zegt hij dat nog een keer, met een hand op zijn hart. *Haaiiii.*

Hij tuit zijn lippen al en zijn ogen lijken dicht, maar dat weet ik niet zeker want ik kijk weg, richting Waag, naar een vlucht opfladderende duiven, naar een politiemotor aan de overkant, er is genoeg om even de aandacht op te vestigen.

Alles leek zo fantastisch, maar hier kan ik niet verliefd op worden, op iemand die *haaiiii* zegt midden in een gesprek.

Als ik weer zijn kant op durf te kijken geef ik een closure-kusje op zijn wang. Hij ruikt naar drank, wiet en sigaretten.

Op de Wallen is het druk, de lucht boven de oude stad is leegblauw. Op de reling van de brug over de Kloveniersburgwal heeft iemand *JE MOEDER IS EEN INFLUENCER* geschreven. Aan de overkant staat: *STEVE?*

Yes! roept een voorbijganger in zijn telefoon, *yes, that! Or diclofenac!* Bij een volle prullenbak liggen poepzakjes in wel vijf vrolijke kleuren, twee bouwvakkers zingen samen 'Stayin' Alive'.

DIT IS EEN ROOKVRIJ UITSCHENKPUNT, staat op een bordje op de deur van Café Bar 2. Op een houten terrastafel liggen drie plakkerige snoephartjes. Verderop ligt een marineblauwe stilettohak in de zon op het zebrapad. Sporen van mensen. Wat maakt een mens een mens? Wat maakt een mens dat specifieke mens? Alle ontmoet-

tingen en gebeurtenissen en indrukken. Alle kennis en gedachten en ervaringen, wat we onthouden hebben, de opeenvolging ervan. Dagtripjes en schaafwonden en ruzies. De stenen die we onderweg verzamelden en alles wat we verloren. Het gezicht dat we gedachteloos trekken, het gezicht dat we trekken tijdens het fietsen door de regen, hoe we zijn in het hier en nu, in het echt, tussen de andere mensen, als niemand kijkt.

Ja hoi met Laura, mijn keuken wordt vandaag bezorgd, maar ik heb nog steeds alleen maar het tijdvak tussen acht uur 's ochtends en acht uur 's avonds doorgekregen. Hebben jullie misschien al een iets specifiekere tijdstip, zodat ik dit lege huis heel even kan verlaten?

Ja, ik ga even voor je kijken Laura, ogenblik. Hmm.

Hmm?

Ja... ogenblik hoor, het is een lange lijst onderdelen, alles wordt bezorgd met Top Movers, en... even wachten hoor.

Ja, oké.

Hmm.

Hmm?

Vind je het goed als ik je even in de wacht zet?

Prima.

Tuut tuut tuut.

Aandacht maakt alles mooier.

Wat is aandacht eigenlijk? Waar zit het? Aandacht is misschien wel alles wat we kunnen geven. Volledig aanwezig zijn, er echt zijn.

Het netwerk van IKEA is momenteel overbelast, hierdoor kan het zijn dat u ons telefonisch niet kunt bereiken.

Ja hoi met Laura, ik had net je collega aan de lijn, ik wilde graag weten hoe laat mijn keuken ongeveer bezorgd wordt.

Nou, het is maar goed dat u meteen belt, mevrouw Van der Haar, want er is iets raars aan de hand, wacht even hoor, ik zie hier in het systeem dat de transporteur de keuken heeft afgemeld.

Wat betekent dat?

Dat hij niet meer in de planning staat voor vandaag.

Ik hoop niet dat dat waar is, ik ben vanochtend om zes uur vanuit de Achterhoek vertrokken om hier zonder kind op de keuken te kunnen wachten en maandag om acht uur 's ochtends staan de monteurs hier op de stoep om alles te installeren en dat was de enige installatiedatum die nog beschikbaar was.

Vindt u het goed dat ik u even in de wacht zet? Dan zoek ik het voor u uit.

Prima! Maar niet ophangen hoor, net werd de verbinding per ongeluk verbroken en stond ik superlang in de wacht om opnieuw iemand aan de lijn te krijgen.

Zeven minuut dertig verdrietige panfluitmuziek.

Daar ben ik weer mevrouw Van der Haar, excuus voor het lange wachten, ik dacht ik zoek het meteen even uit, maar het ligt allemaal iets ingewikkelder.

O jee.

Kan het kloppen dat alles met een externe lift moet worden geleverd?

Ja, nou, nee, niet per se, niet alles, maar eventueel alleen het blad. Uw collega Kasper zei namelijk *oeiiiii* toen hij zag dat ik op de derde verdieping woonde, *oeiiiii* zei hij, dat blad gaat misschien wel niet door het trappenhuis passen. Nou, zei ik toen, het is een behoorlijk breed trappenhuis, volgens mij moet dat lukken. Zeker weten? vroeg hij toen. Dus ik zei ja, vrijwel zeker, dat moet absoluut lukken. Want als het niet past is het je eigen verantwoordelijkheid, zei hij. En toen was ik bang dat het misschien niet zou passen en dat dat blad op de stoep zou blijven staan en daarom vroeg ik hem wat dan het handigst was. Een externe lift, riep hij, als je er een externe lift bij boekt dan weten we zeker dat alles gele-

verd kan worden, ik neem aan dat u balkondeuren heeft? Jep. Dan zou ik zeker een lift boeken. Wat kost zo'n lift? 149 euro, bovenop de bezorgkosten. Jeutje. Ja, zei Kasper. Ja nou doe maar, zei ik, dan weten we in ieder geval zeker dat alles boven belandt. Goed, zei hij, dan boeken we ook die lift erbij. En zo ging het dus met uw collega Kasper, vandaar die lift, die is dus eigenlijk alleen voor het blad, en zelfs dat nog puur voor de zekerheid.

Ja, nou, want het zit zo, mevrouw Van der Haar, ik lees hier dat de transporteur ons heeft laten weten dat ze vandaag geen lift beschikbaar hebben, dus hebben ze de hele keuken uit het systeem gehaald.

Wat?

Ja, ik kan ook niet precies zien hoe en wat, want het is een extern bedrijf, maar ze hebben gemaïld of gebeld, dat zie ik hier ook niet zo een-twee-drie in het systeem, maar in ieder geval hebben ze doorgegeven dat ze alles uit het transport hebben gehaald omdat ze geen lift beschikbaar hebben.

Maar het hoeft dus helemaal niet met een lift, die lift zit er alleen maar voor de zekerheid bij! Desnoods til ik alles zelf naar boven. En hoezo weet u niet of ze gemaïld of gebeld hebben, het is toch een partner van jullie? Kunt u zeggen dat ze alles please gewoon in die vrachtwagen laten zitten en gaan rijden, de hele verhuizing is rondom die keuken gepland en mijn dochter logeert aan de andere kant van het land bij haar oma.

Oké, dan moet hij er in ieder geval voor de verhuizing zijn dus.

Nee, ik zou zeggen dat hij er in ieder geval gewoon vandáág moet zijn, de dag die we al weken en weken en wéken geleden hebben afgesproken zodat ik een oppas voor mijn dochtertje heb kunnen regelen en iemand die helpt met sjouwen en ik heb zelf al meerdere keukenonderdelen op verschillende locaties moeten ophalen omdat jullie het niet voor elkaar kregen en sommige deurtjes zijn al helemaal niet meer leverbaar, zijn jullie altijd zo verschríkelijk slecht georganiseerd?

Het spijt me mevrouw Van der Haar, ik ga kijken wat ik voor u

kan doen, ik ga dit even doorzetten en dan wordt u later door twee collega's teruggebeld.

Twee?

Nou, ja, één voor de administratie en één voor de moeilijke dingen.

Ik loop de deur uit en app de Tinderdate. Ik excuseer me voor mijn afstandelijkheid in de ijsalon.

Geeft niet, antwoordt hij. En stuurt dan een liedje van Frank Sinatra, 'Let's Fall in Love'.

Oh-oh, schrijft hij erachteraan.

Ik vraag me af of hij dit standaard naar zijn dates stuurt.

Er liggen opvallend veel kapotte spiegels op straat, allemaal scherven die de wolken laten zien. Ook veel nog levende kamerplanten bij het vuilnis. *GET WET*, staat op een sticker op de regenpijp, eronder zit een roestend gat waar heel langzaam hemelwater uit sijpelt, het loopt gestaag over een zwart-witsticker van het hoofd van Mike Tyson.

Denk je dat wij dat zouden kunnen, app ik, verliefd op elkaar worden? En is dit je vaste pick-upline?

Nee, antwoordt hij, en ja, hij denkt dat wij dat heel goed zouden kunnen, en ik voel al iets veranderen in mijn middenrif, daar schuiven wrevel en scepsis opzij om plaats te maken voor iets avontuurlijks. Ik heb er eigenlijk wel zin in, ooit was ik minstens ieder jaar wel verliefd. Ons appcontact is al wekenlang leuk, grappig, spannend, onderhoudend. En dat hij veel uitgaat is ook een teken van levenslust. Toch?

Levenslust is de kern van alles, het hoogst haalbare; dankbaarheid voelen voor het leven dat je niet kunt uitproberen maar dat zich gewoon in één slordige ruk van samenlopen en keuzes en niet-keuzes als een machtige puinhoop of heerlijke chaos voor je uitrolt, het leven dat je zomaar in de schoot geworpen hebt gekregen en waar je

ook nog zelf invulling aan kunt geven als je geluk hebt.

Bovendien is hij extreem knap. Knap helpt.

Kus op je hart, appt hij. Helpt niet.

Ook gewoon negeren, net als zijn sigarettengeur, draag ik mezelf op. Ik bekijk filmpjes waarop hij pianospeelt en zingt, dat helpt wel weer. Wat is hij knap, wat heeft hij een prachtige stem. Wat praat hij mooi, wat heeft hij sprankelende ideeën, wat kiest hij toch altijd mooie woorden, en die stem! Langzaam wordt mijn hart al wat warmer, tot het roffelt zodra zijn naam in mijn telefoonscherm verschijnt, tot het bijna hoopt op een kusje daar.

IKEA Nederland, waarmee kan ik u van dienst zijn?

Ja hoi met Laura, ik had vanochtend gebeld over mijn keuken die vandaag opnieuw geleverd moet worden, en ik zou teruggebeld worden.

Ja?

Ja, er was alweer iets misgegaan en het is nu tweeënhalp uur later en ik ben nog niet teruggebeld.

Ik ga gelijk even voor u kijken... Ja, ik zie dat ze ermee bezig zijn.

Ah mooi! Weten ze inmiddels ook al hoe laat hij komt? Dan kan ik een beetje plannen, want mijn kind is opnieuw aan de andere kant van het land bij haar oma.

Nou, ze zijn nu eigenlijk bezig met kijken wat er mis is gegaan.

Joh! Afschuifbaar verantwoordelijkheidsgevoel, zelfoverschatting, onbetrouwbare partners, slechte communicatie, achteloos voorraadbeheer, kutsysteem, enzovoort.

Ik zie alleen dat ze ermee bezig zijn en dat ze u terug gaan bellen.

Oké. Weet je ook ongeveer wanneer?

Dat durf ik niet te zeggen, maar sowieso wel voor twaalf uur denk ik.

Oké! Daar heb ik wat aan, dank je.